

Tereza Spencer: Evropa vědomě vpouští na své území tisíce muslimských teroristů!

- CZ24 News | 18. února 2020

EU: Krátkodobé vízum v rámci projektu Erasmus se vydává na 90 dní a opravňuje (i teroristu) k volnému vstupu do všech zemí schengenského prostoru. Dnes ovšem nikdo neví – nebo to alespoň nepřiznává – kde všude Islam Allůš po Evropě pobyl.

Francouzská policie minulý týden v Marseille zatkla Islama Allůše, někdejšího prominentního člena syrské teroristické Islámské armády, a obvinila ho z mučení a válečných a jiných zločinů. Stalo se tak po několikaměsíčních snahách syrských exilových ochránců lidských práv, kteří neúnavně předkládali francouzské prokuratuře důkazy o tom, kdo Islam Allůš ve skutečnosti je. „Je to zřejmě vůbec první případ, kdy bude v Evropě souzen člen syrské ozbrojené opozice,“ pochválil si, po osmi letech syrské války, Bassám Ahmad, šéf Syřanů za pravdu a spravedlnost (STJ) v rozhovoru pro Hlas Ameriky. „Tento krok nabídne rodinám obětí naději, ale současně povzbudí i lidsko-právní organizace, aby předkládaly evropským úřadům ještě více dokumentů o zločinech ozbrojených skupin ve válce v Sýrii.“

Možná. Nejzajímavější otázkou ale zůstává, jak se dvaatřicetiletý Islam Allůš, vlastním jménem Madždí Mustafa Nímá, do Francie vlastně dostal.

Příběh teroristy

Býval to kapitán syrské armády, který po propuknutí války ve své vlasti dezertoval a stál u zrodu Islámské armády, v níž postupně vystoupal až do pozice oficiálního mluvčího. Islámská armáda (Džajš islam) byla dlouhé roky jednou z nejvýznamnějších džihádistických skupin v Sýrii, přičemž ovládala východní Ghútu, zemědělskou oblast hned na okraji hlavního města Damašku. Právě odtud raketami zabíjela tisíce civilistů v Damašku a „v rámci své hrůzovlády nad Ghútou mimo jiné kontrolovala dodávky humanitární pomoci, kterou pak pro obyvatelstvo náležitě zdaňovala,“ podotkl pro agenturu AFP Fabrice Balanche, politolog a specialista na Sýrii z Lyonské univerzity. Nadvláda Islámské armády nad Ghútou skončila v roce 2018, kdy po ofenzívě syrské armády a ruského letectva zdecimované zbytky džihádu souhlasily s evakuací ke „svým“, tedy do kajdistického Idlíbu na severozápadě země.

To už ale Islam Allůš v Islámské armádě nebyl. Ve své době mu lídr a zakladatel skupiny, nebožtík Zahrán Allůš, věřil natolik, že mu nejen dovolil převzít své jméno, ale navíc jej (podle dostupných zpráv) pověřil i organizací převodů finanční a vojenské pomoci z USA, Evropy nebo Saúdské Arábie. Nejspíš právě při těchto kontaktech se západními a jinými tajnými službami se Islam Allůš „nakazil hříšnými myšlenkami“, které naplno projevil v roce 2016, když v rozhovoru s izraelskou „politickou výzkumníci“ Elizabeth Tsurkovou a agenturu AP nevyloučil možnost míru mezi svou teroristickou skupinou a Izraelem. Jeho „rating“ mezi džihádistickými bratry začal rychle padat, a tak Islam Allůš od teroristů raději odešel a pokusil se najít své „nové já“ v roli „akademického politologa“.

V Istanbulu se přihlásil na Aydinskou univerzitu, ale podle vlastního facebooku v roce 2018 už studoval na státní univerzitě Eötvöse Loránda v Budapešti. Doktorát z politologie a mezinárodních vztahů ale získal zpátky v Istanbulu. Vrátil se tam, přinejmenším podle rozhovoru v New York Times, hlavně proto, že se prý bál, aby snad v Evropě náhodou nepozřel vepřové. A také prý kvůli chladným zimám. Už s istanbulským diplomem objel nespočet mezinárodních konferencí a seminářů, v roli „výzkumníka syrských a islámských záležitostí“. A spolu s tím rostl i jeho „akademický“ kredit a důvěryhodnost.

Pak ale najednou hrozba vepřového i zimy přestaly hrozit, protože loni v listopadu se Islam Allúš zjevil ve Francii. Na vízum vydané v rámci projektu Erasmus. Zapsal se jako student v Institutu IREMAM při univerzitě Aix-Marseille. Vízum dostal na francouzském konzulátu v Istanbulu, a to (podle francouzského ministerstva zahraničí) prý na základě „kompletně vyplněného dotazníku“. Takové vízum se vydává na 90 dní a opravňuje (i teroristu) k volnému vstupu do všech zemí schengenského prostoru. Dnes ovšem nikdo neví – nebo to alespoň nepřiznává – kde všude Islam Allúš po Evropě pobyl. Institut IREMAM se hájí tím, že neměl o Allúšově minulosti sebemenší povědomí, ale současně konstatuje, že z turbulentního Blízkého východu přijíždí řada „studentů“, kteří mají velezajímavé zkušenosti a navíc z první ruky. K nezaplacení.

Co tu dělá?

Chris Doyle z londýnské Rady pro arabsko-britské porozumění (CAABU) nicméně namítá, že Británie krátce před Francií Islama Allúše odmítla vpustit do země právě kvůli jeho minulosti a ceněným „zkušenostem z první ruky“. „Oni se ani nesnažili nic zjišťovat a netuším proč. Kolik dalších takových lidí s temnou minulostí se asi tak snaží dostat do Evropy a začít nový akademický život, i když za sebou mají vše, co napáchali na bojištích?“

Islámská armáda, která byla v západním mainstreamu obvykle označována za takřka neškodné „umírněné rebely“, má dlouhý rejstřík mučení, zabíjení i „násilného mizení“ nepohodlných lidí. Právě z toho všeho je nyní Islam Allúš francouzskou prokuraturou „zničehonic“ obviňován. Mezi jeho zločiny například patří také násilné verbování dětských vojáků, nebo „zmizení“ Razán Zajtúnové, jejího manžela a dvou spolupracovnic (*Zajtúnová byla unesena na konci roku 2013, od té doby je nezvěstná. Předpokládá se, že byla zavražděna*). V prvních měsících „syrského jara“ to byla jedna z hlavních prodemokratických aktivistek, ale její chybou bylo, že odmítala nejen Asada, ale současně také návrat do islámského středověku v podání syrských „umírněných rebelů“. V roce 2011, mimochodem, dostala spolu s dalšími Sacharovovu cenu...

Oficiální řízení proti Islamu Allúšovi začíná ve Francii dnes. Pokud vyšetřování „nebude s to doložit důkazy“, ještě stále může být propuštěn. Jeho někdejší domovská teroristická organizace, kterou Západ dlouhé roky všemožně podporoval, k tomu ostatně veřejně vyzývá. Prý by jí totiž soud „zkazil renomé“.

Výsledek francouzského soudního procesu bude velmi důležitý. A kdyby navrch odpověděl třeba i na to, kde všude terorista s posvěcením evropských tajných služeb (bez nich by to nešlo) byl, a co všechno kde na starém kontinentu stihl „zpolitologovat“, ještě lépe.

Ale...

Tereza Spencerová